

Til sidst vil jeg dog også sige, at når nu hr. Helge Sander er så bekymret, kunne man jo have forestillet sig, at den daværende regering havde sørget for at få indskrænket de beføjelser, som man som minister har i henhold til arbejdsmiljøloven. Men der blev faktisk ikke foretaget nogen indskrænkninger af bemyndigelserne. Der blev ikke foretaget nogen ændringer i negativ retning, hverken i den ene eller i den anden bekendtgørelse. Det blev der jo ikke. Der blev givet signaler om, at der var ting, der skulle prioriteres, og ting, der ikke skulle prioriteres, og det er faktisk også det, man har en minister til.

Men jeg kan altså godt sige her, at jeg på regeringens vegne vil prioritere arbejdsmiljøet højt, men det kan jeg så forstå at Venstre ikke vil. Hvorvidt Det Konservative Folkeparti heller ikke vil det, vil tiden jo vise, men Venstre vil altså ikke.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det var et meget interessant svar, ministeren kom med her til sidst: at regeringen med ministeren i spidsen vil gøre sit for i lige så høj grad at sikre imod ulykker i hjemmet som på arbejdet, for at sikre – hvad var det? – humøret. Og det fysiske og psykiske arbejdsmiljø, og jeg ved ikke hvad, skulle have en høj prioritering. Det var det, ministeren sagde.

Ministeren er vel ikke ukendt med, at de fleste ulykker i hjemmet rent faktisk foregår i køkkenet. Det tror jeg ikke ministeren er ukendt med. Det er en gammelkendt ting.

Vil det sige, at det næste forslag, ministeren kommer med, går ud på, at vi f.eks. ikke må få noget i køkkenet til at komme over kogepunktet, og at vi ikke må friturestege? Nej, vi skal nok have fjernet alle komfurer og skarpe knive, for det er faktisk noget af det farligste, der overhovedet findes i hjemmet. Den logiske konsekvens af det, ministeren sagde, må altså være, at komfurer og skarpe knive skal fjernes, og så skal vi alle sammen kun have mikroovne, som maksimalt kan køre i tre minutter ad gangen! Så sker der måske ikke så meget.

Jeg tror, ministeren selv erkender, at hun er for langt ude på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg glæder mig i det mindste over, at arbejdsministeren i dag sagde, at Arbejdstilsynets rolle i

Ribesagen var overordentlig betænkelig. Det er da en begyndelse og i hvert fald et skridt i den rigtige retning – jeg henholder mig til den besvarelse, som jeg har fra vort samråd sidste sommer i Arbejdsmarkedsudvalget om samme sag.

Men vi skulle jo gerne lidt videre, for ministeren siger så også, at det ikke var Arbejdstilsynets skyld, at overlæreren på Ribeejnen blev lagt i håndjern. Nej, det er rigtigt. Heldigvis har Arbejdstilsynet ikke fået så store bemyndigelser endnu, men vi ved aldrig, hvor det ender.

Men hvis Arbejdstilsynet havde spillet en mere naturlig rolle i den sag, var det aldrig kommet så vidt, at politiet havde skredet til at lægge manden i håndjern.

Udgangspunktet er stadig væk Arbejdstilsynet, som simpelt hen overspiller sin rolle, og det er det, hele sagen drejer sig om, og ikke den næsten uforskammede afslutning, at i hvert fald Venstre ikke vil det bedste på arbejdsmiljøområdet. Jeg synes, det næsten var uforskammet at sige sådan.

Det, vi gerne samtidig vil vægte, er, at privatlivet stadig får lov til at spille en rolle her i landet, selv om vi har en socialdemokratisk regering – selv om vi trods alt ikke har DDR-tilstande, hvad jeg ellers synes nogle af disse eksempler minder om.

Hvad angår sammenligningen med dengang, da vi havde en borgerlig arbejdsminister, har jeg sagt én gang tidligere – men jeg vil gerne gentage det – at det jo er en anden situation i dag: Vi har ganske rigtigt en arbejdsminister, som prioriterer Arbejdstilsynet over privatlivets fred. Det er én ting. Det ved jeg at hr. Kirkegaard ikke gjorde. Men desuden har vi en arbejdsminister, som er betydelig mere for, at Arbejdstilsynet skal gå lige til grænsen hele tiden.

Nu taler vi i dag om det private område; men at postbudene ikke må spise deres madpakke på en kro, og at der nu skal indrettes et særligt lokale i Nordjylland, fordi Arbejdstilsynet ikke finder det passende, at de spiser på Jerup Kro – var det vistnok – synes jeg er at gå for langt, når nu champignonplukkerne i den grad bliver tilsludsat, selv om SiD osv. går imod. Også her går arbejdsministeren og Arbejdstilsynet alt, alt for langt.

I landets kirker skal man nu have nogle velfærdsrum, og det, jeg har hørt på det seneste, er, at de største problemer er dér, hvor der er en kvindelig ringer og en mandlig graver – så skal der oven i købet være to velfærdsrum! Hvad er det for noget?